

oparte na tych samych okolicznościach pozostawiane będą w aktach sprawy bez biegu, doręczono skarżącemu w dniu 15 listopada 2013 r. W wykonaniu tego zobowiązania skarżący, pismem nadanym w administracji jednostki penitencjarnej w dniu 19 listopada 2013 r., domagał się udzielenia mu zwolnienia od kosztów sądowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Skarga, jako nieopłacona, podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm., dalej zwaną ustawą o skardze), skarga podlega opłacie stałej w kwocie 100 zł. Stosownie do art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, Sąd odrzuci skargę nieopłaconą, przy czym w myśl art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, odrzucenie skargi na przewlekłość, z uwagi na jej nieopłacenie, może nastąpić dopiero po uprzednim bezskutecznym wezwaniu skarżącego do uiszczenia opłaty od tego pisma procesowego.

Skarżący w postępowaniu zasadniczym został zwolniony od kosztów sądowych jedynie częściowo, a mianowicie od opłaty od pozwu ponad kwotę 200 zł, nie ulega zatem wątpliwości, że winien był uiścić opłatę od złożonej przez niego skargi. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny wezwał skarżącego do opłacenia wskazanego pisma w kwocie 100 zł. Wniosek skarżącego o udzielenie mu zwolnienia od kosztów sądowych został oddalony na mocy orzeczenia z dnia 25 września 2013 r., kolejne zaś wnioski w tym zakresie składane w odpowiedzi na kolejne wezwania Sądu Apelacyjnego do uiszczenia tej opłaty, jako oparte na tych samych okolicznościach, podlegały odrzuceniu postanowieniami z dnia 10 października 2013 r. i 30 października 2013 r. Ostatnie wezwanie do uiszczenia, w terminie tygodniowym, opłaty od skargi w kwocie 100 zł doręczono pozwanemu w dniu 15 listopada 2013 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego termin ten upłynął dla skarżącego bezskutecznie. W wykonaniu tego zobowiązania złożył on bowiem kolejny wniosek o udzielenie mu zwolnienia od kosztów sądowych, który, jako że był oparty na tych samych okolicznościach co uprzednio składane przez niego wnioski w tym przedmiocie, nie mógł mieć wpływu na ten termin do opłacenia skargi, o czym zresztą skarżący został pouczony.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, w oparciu o art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, skargę odrzucił.